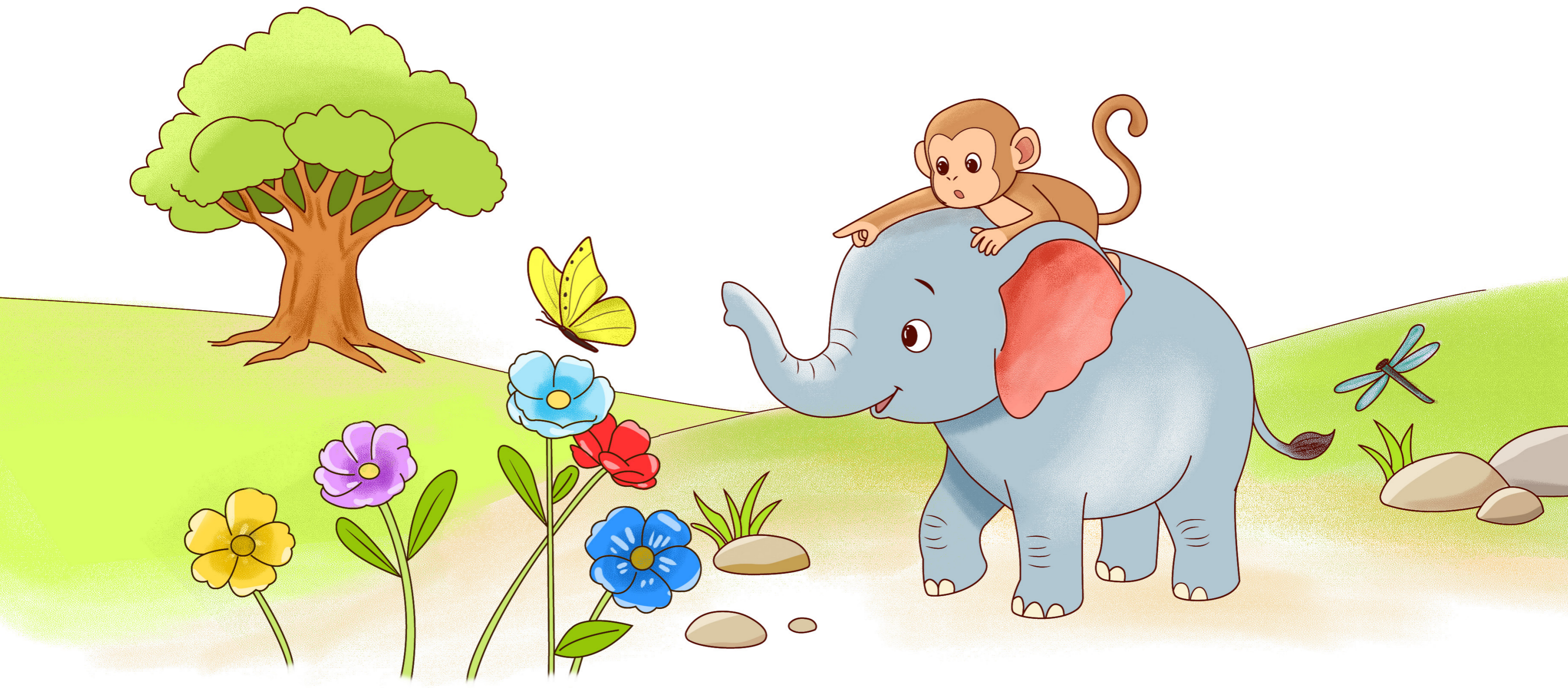
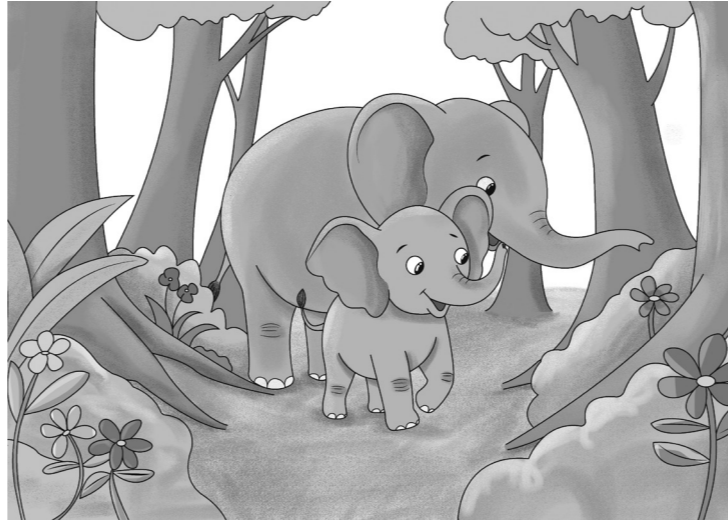
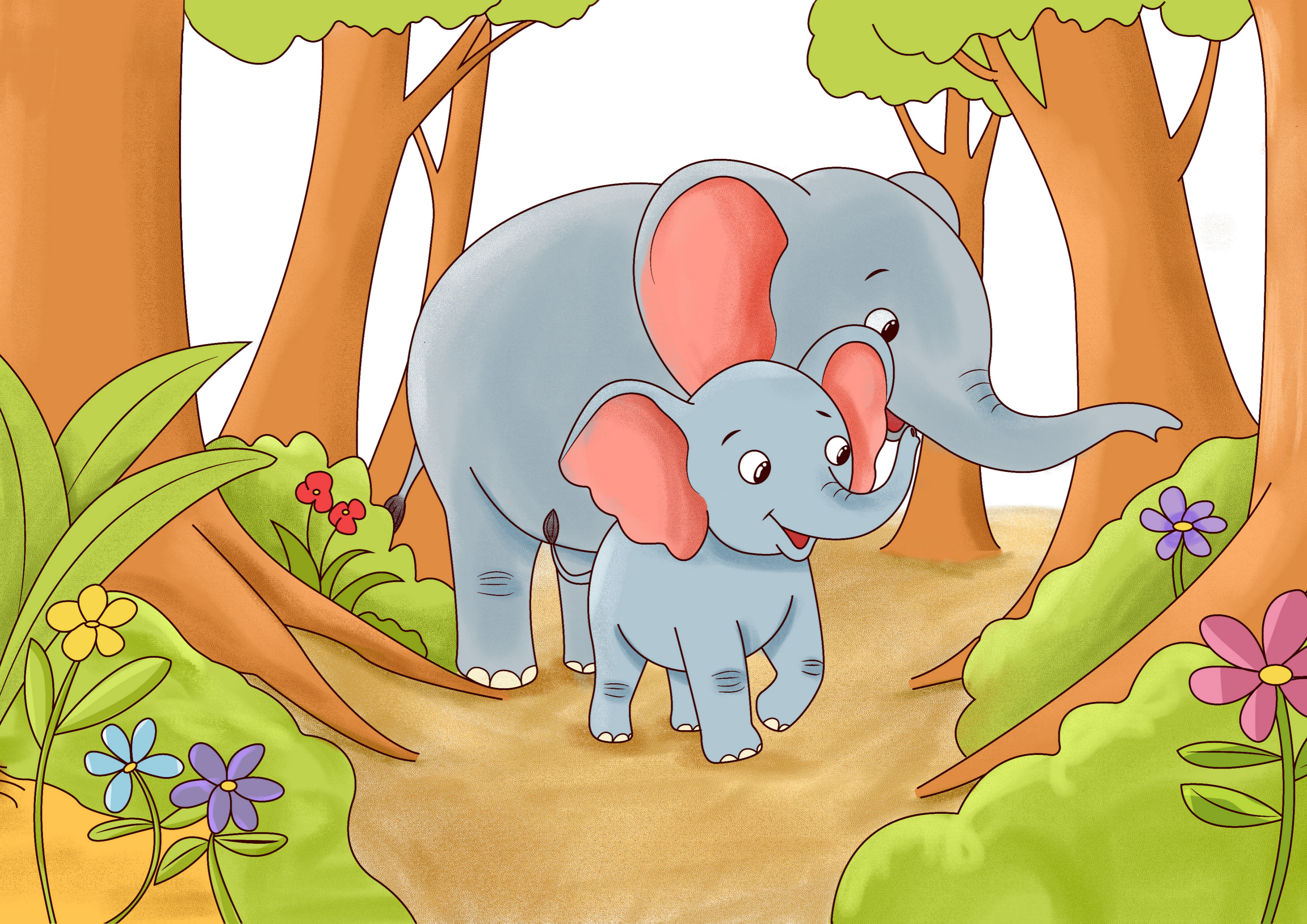

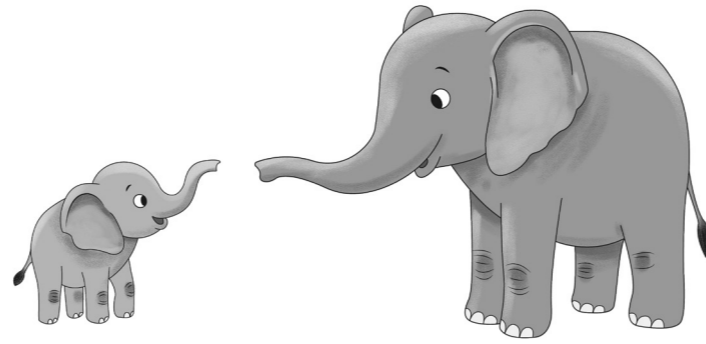
តូតូ តូនាំង

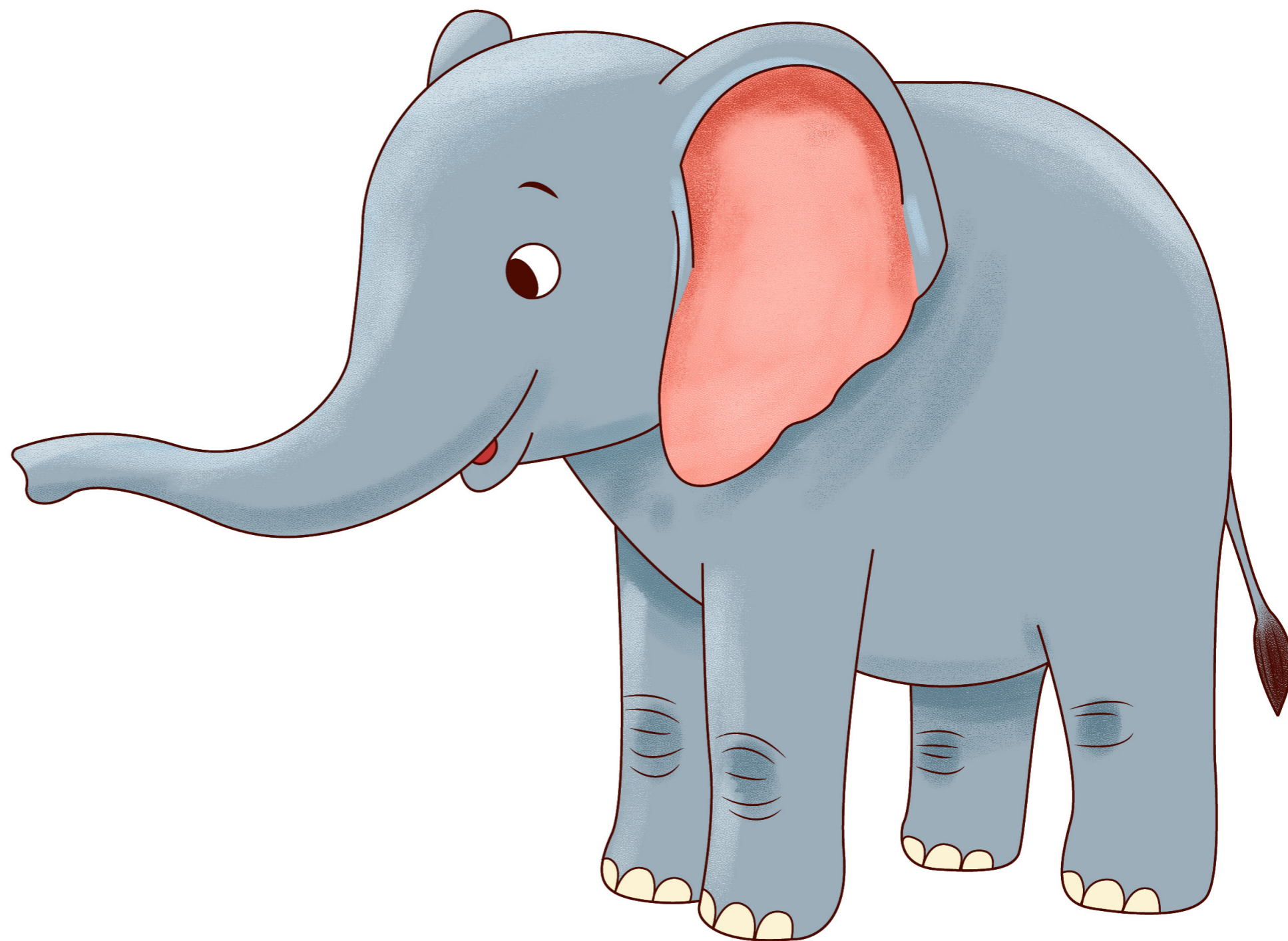
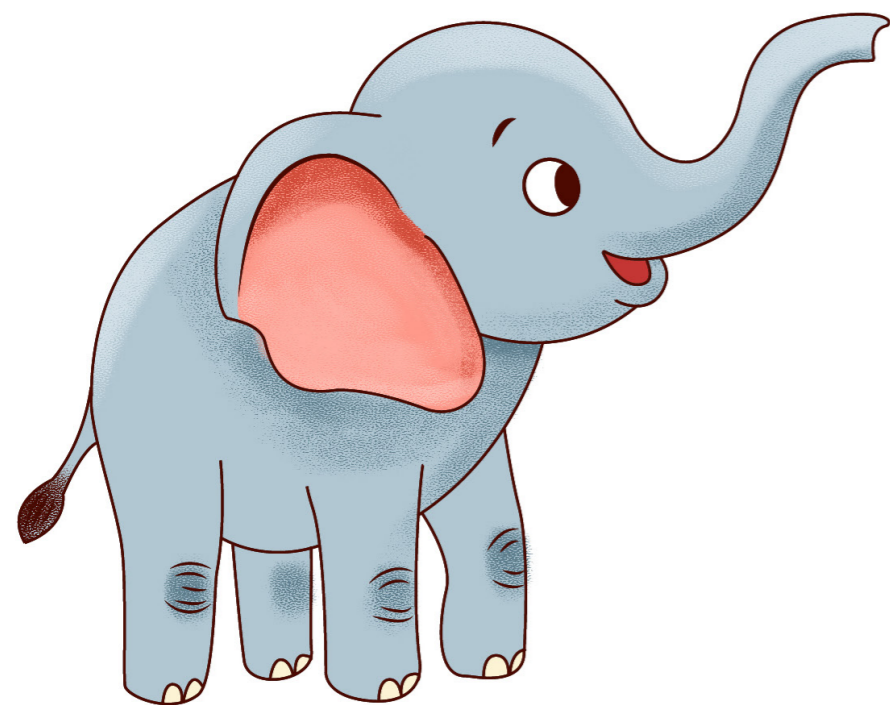

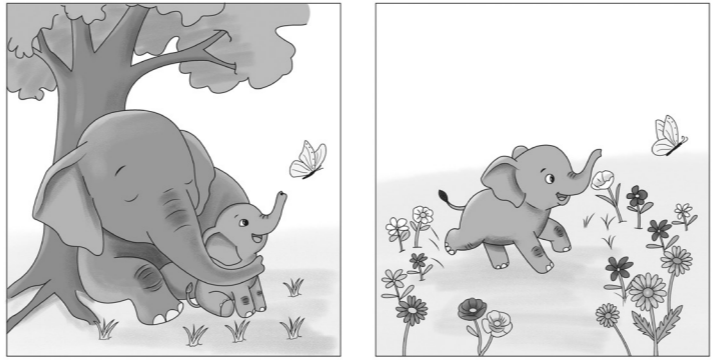
កាលពីព្រេងនាយ មានកូនដំរីតូចមួយក្បាលឈ្មោះថា តូតូ។ តូតូមានត្រចៀកធំៗ
និងប្រមោយវែងគួរឱ្យស្រឡាញ់ ហើយតូតូរស់នៅក្នុងព្រៃជ្រៅជាមួយម្តាយរបស់វា។

ថ្ងៃមួយ តូតូបានសួរម្តាយវាថា «ម៉ាក់ៗ! តើនៅជុំវិញព្រៃដែលយើងរស់នៅមានអ្វីខ្លះ?»
ម្តាយតូតូញញឹមហើយឆ្លើយថា «នៅជុំវិញនេះ មានពិភពលោកដ៏ធំទូលាយ តែកូនត្រូវ
ប្រយ័ត្ន កុំដើរឆ្ងាយពីម៉ាក់ឱ្យសោះណា!»

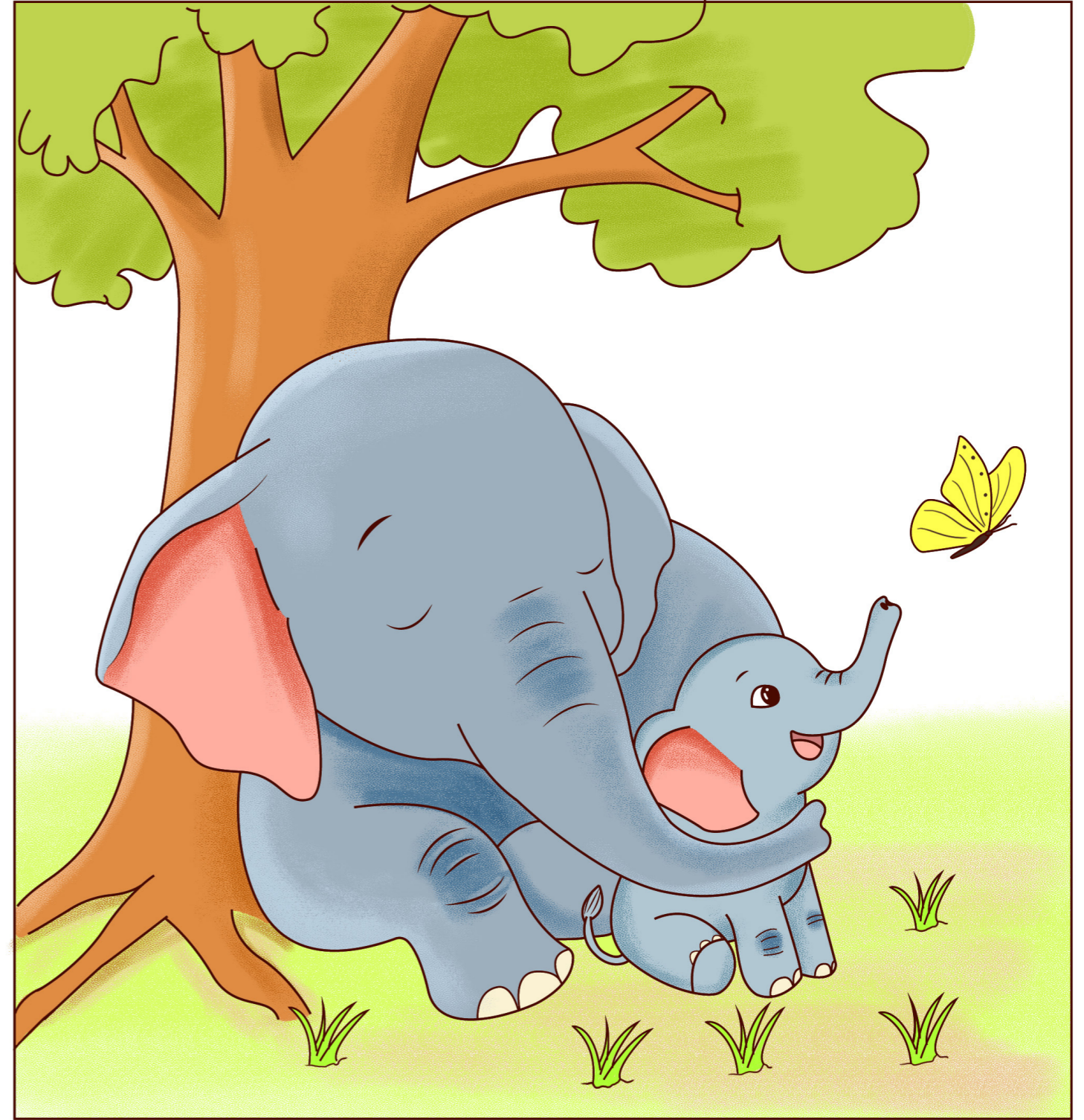
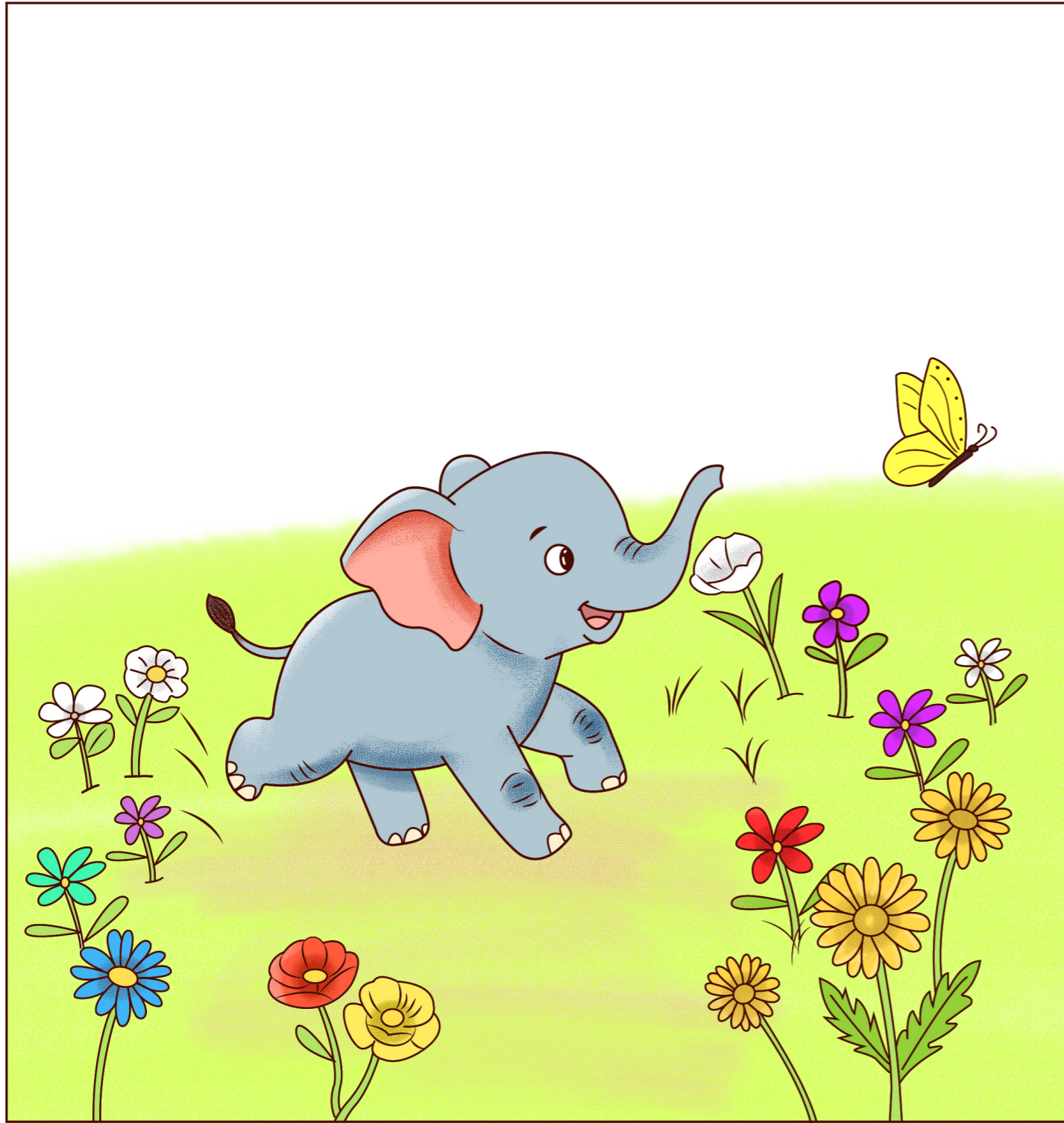
ថ្ងៃមួយ ម្តាយរបស់តូតូកំពុងដេកលង់លក់។

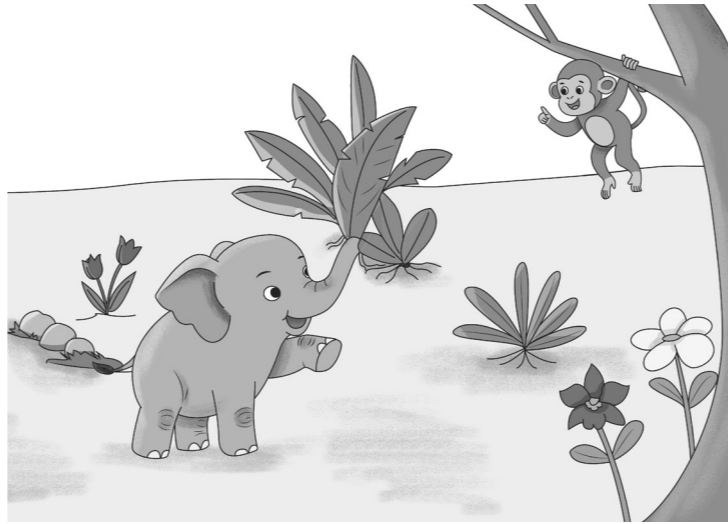
[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញត្រឹមខ្សែបន្ទាត់]

តូតូបានឃើញមេអំបៅពណ៌លឿងមួយក្បាលហើរកាត់

តូតូក៏រត់ដេញតាមមេអំបៅនោះយ៉ាងសប្បាយរីករាយ រហូតភ្លេចខ្លួន ធ្វើឱ្យវង្វេងផ្លូវ។

[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញឱ្យឃើញរូបភាពពេញ១ទំព័រ]

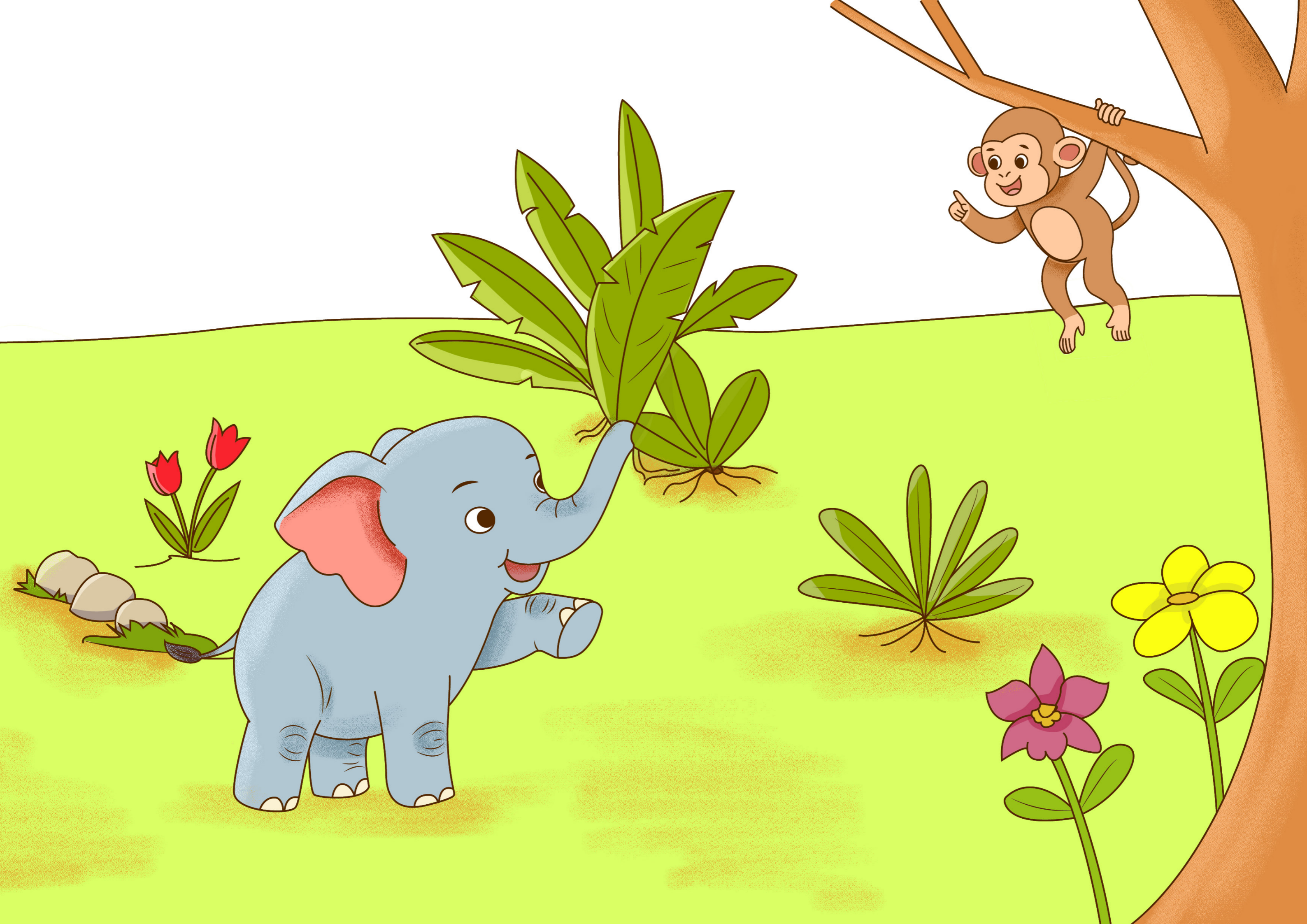

តូតូបានជួបនឹងសត្វស្វាមួយក្បាលឈ្មោះ ទីទី។

ទីទីសួរថា «អូ! កូនដំរីតូច! តើឯងឈ្មោះអី? ហើយឯងកំពុងទៅណាហ្នឹង?»

តូតូឆ្លើយ «ខ្ញុំឈ្មោះតូតូ! ខ្ញុំកំពុងដេញតាមមេអំបៅពណ៌លឿង!

តើឯងចង់លេងជាមួយខ្ញុំទេ?» ។

តូតូនិងទីទីបានលេងបិទពួនជាមួយគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ។

តូតូប្រើប្រមោយវែងរបស់វាបាញ់ទឹកដាក់ទីទី ដូចជាការងូតទឹកផ្កាឈូកអ៊ុចីង។

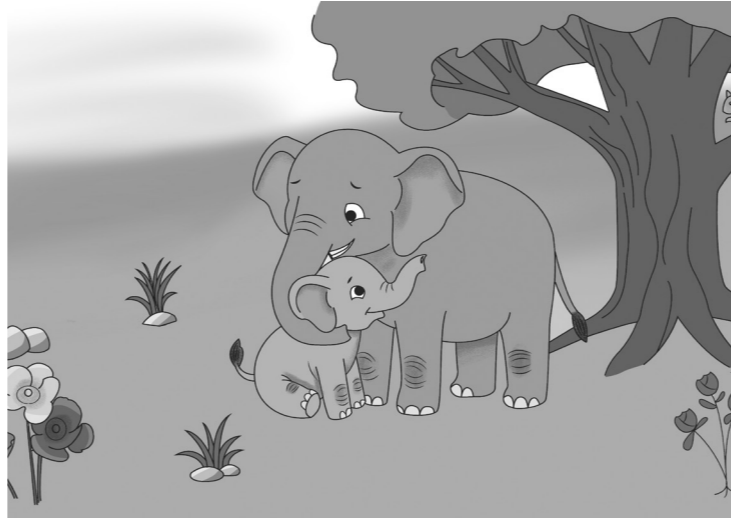
មិនយូរប៉ុន្មាន មេឃចាប់ផ្តើមងងឹត តូតូចង់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ប៉ុន្តែវារកផ្លូវមិនឃើញ
នោះទេ។ តូតូចាប់ផ្តើមភ័យ ហើយនិយាយទាំងចង់យំថា «ម៉ាក់ៗ! ម៉ាក់នៅឯណា?»
ទីទីនិយាយថា «កុំខ្លាចអីតូតូ! ខ្ញុំនឹងជួយឯង»។ ទីទីបានឡើងលើចុងឈើខ្ពស់បំផុត
ដើម្បីរកមើលម្តាយរបស់តូតូ។

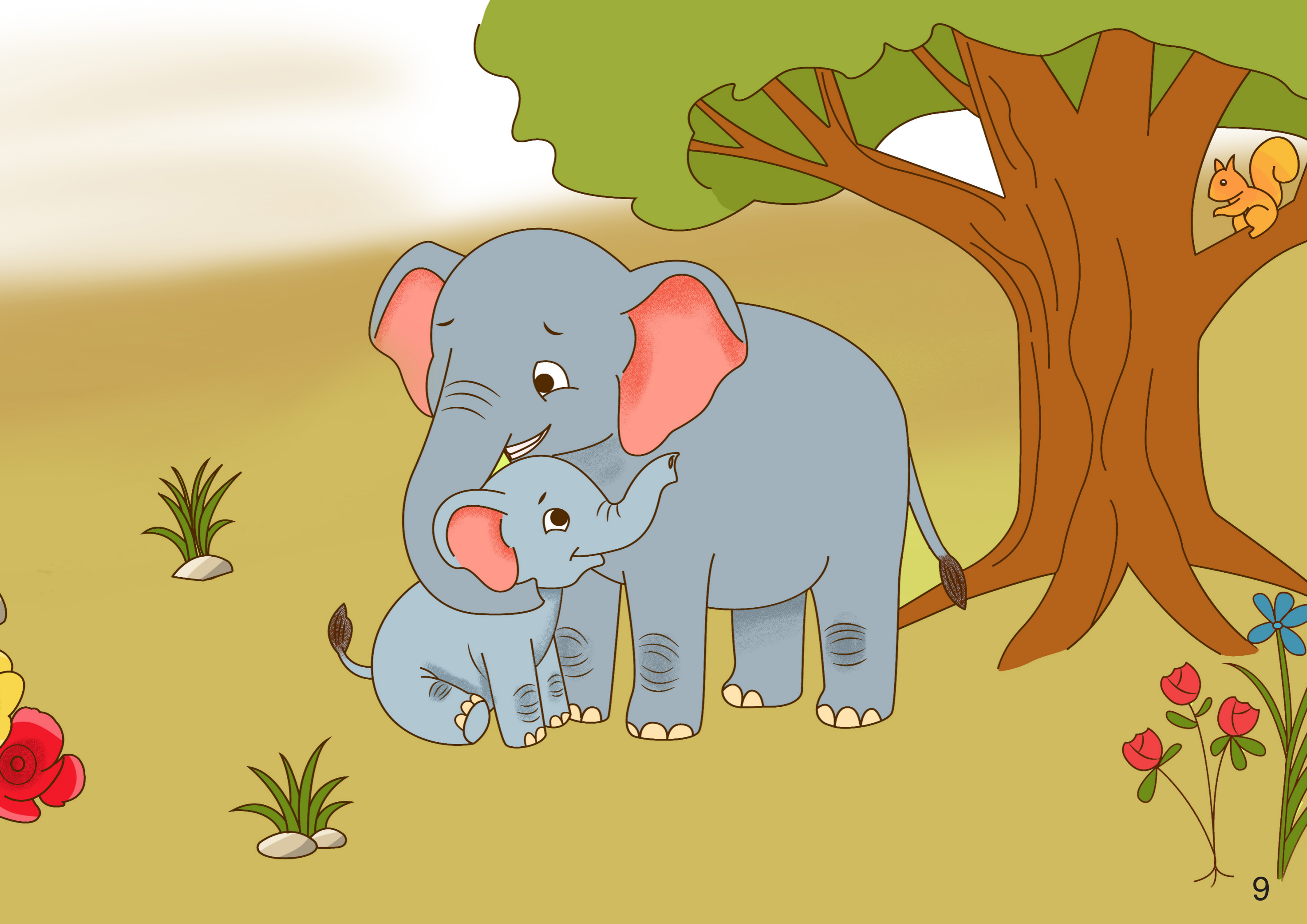

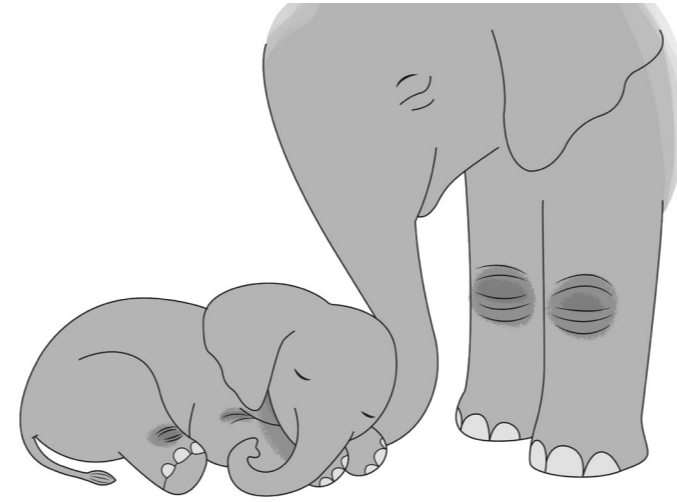
ទីទីបានឃើញព្រះអាទិត្យកំពុងរៀបលិច ហើយឃើញម្តាយរបស់តូតូ និងឮសំឡេងហៅ «តូតូៗ! កូននៅទីណា?»។ ទីទីស្រែក «តូតូៗ! មើលហ្ន៎»។

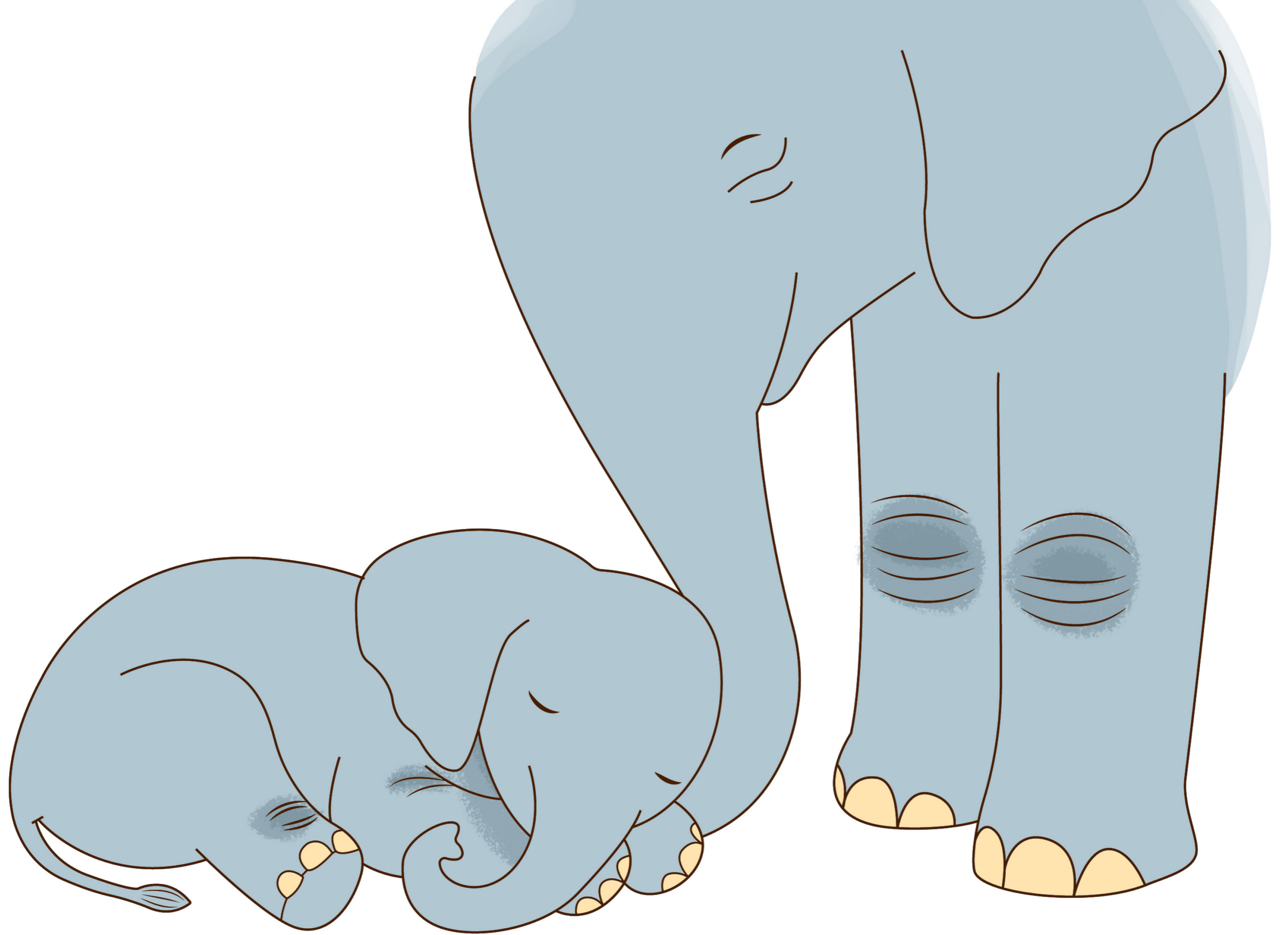

តូតូបានរត់ទៅរកម្តាយរបស់វាយ៉ាងលឿន។ ម្តាយតូតូបានយកប្រមោយឱបតូតូយ៉ាងកក់ក្តៅ។ តូតូនិយាយថា «កូនសុំទោស ម៉ាក់ៗ! ដែលកូនមិនស្តាប់ដំបូន្មានរបស់ម៉ាក់ កូននឹងមិនដើរចេញឆ្ងាយទៀតទេ»។

យប់នោះ តូតូបានគេងលក់យ៉ាងស្តប់ស្តល់ក្បែរជើងម្តាយរបស់វា។ តូតូដឹងថាគ្មាន
កន្លែងណាដែលមានសុវត្ថិភាព និងកក់ក្តៅជាងការនៅក្បែរម្តាយរបស់វានោះឡើយ។

តូតូ កូនដំរី

អ្នកនិពន្ធ៖ សែម វ៉ាស៊ីន

រូបភាពដោយ៖ សែម វ៉ាស៊ីន

តំនូរជីវចល

ធនធានបង្រៀន